

mer der en Tillægsbevilling bagefter Finantsloven; en temmelig betydelig Udgift staaer hvert Aar opført i Finantsloven med et mindre Beløb, end der virkelig dertil medgaaer; jeg sigter til de Udgifter, som Rigsdagen selv foranlediger; hvor store de blive, afhænge jo ganske af dens Varighed, og den Omstændighed, at vi nu allerede ere komne ind i Finantslovens Behandling, giver jo dog noget Haab om, at den iaar kan blive noget mindre betydelig end i de foregaaende Aar, men det lader sig dog endnu aldeles ikke forudsee. Der var altsaa mange Omstændigheder, der foranledigede Finantsudvalget til at søge at spare, hvor det var muligt. Man har derfor afsnappet Udgifter, om hvis Onskelighed der ellers kunde være Spørgsmaal. Man har skaaeret paa Summen til Industriens Fremme og paa Summen til Landvæsenets Fremme, paa de Penge, som skulde anvendes til de Personer, der have formegen Kløgt, og paa de Summer, der skulle anvendes paa dem, som have forliden Kløgt; man har foreslaaet, at nægte Pengebevillingen til Anlægget af Forbedringshuset, og man har foreslaaet at nægte Udgifterne til Sinds- svage; kort sagt i alle mulige Reininger, hvor det er muligt at anvende Besparelser, gjør maa dette Hensyn gjældende. Det har derfor forekommet Mindretallet, at det var mindre consequent af Udvalget, at gaae ind paa eller fra sit Standpunkt selv at foreslaae en saa betydelig forøget Udgift til Hovedlandeveis Anlæg i Nørrejylland, ud over det, som i de senere Aar er bleven anvendt, og hvorved det tilbagestaaende Beløb af disse Anlæg jo er formindsket meget betydeligt med Hensyn til, som Sagen stod for nogle faa Aar siden. Det er ene og alene dette Hensyn, som har bragt os til at foreslaae en noget mindre Sum til dette Formaal. Vi have ogsaa troet, at Punktet vilde ligge noget klarere for, hvis det Lovudkast, som den hviærede Indenrigsminister har forkyndt, allerede nu havde foreligget, og hvis Forhandlingerne derom allerede havde været rykkede noget frem nu for Tiden. Det Belanlæg, som vi fornemmelig troede der kunde udsættes, det er det store Anlæg paa Hovedlandeveien mellem Aalborg og Randers. Derom er af Ingenieurscorpset i Anhanget til Rigsdagstidenden for

1851—52, Pg. 86 anført: at denne Vej mellem Randers og Aalborg er i nogenlunde god og farbar Stand, hvorimod de øvrige Hovedlandsveie i det Hele taget ere meget slette. Vi have altsaa anerkjendt, at dette Anlæg, som er opført til en samlet Beføstning af 93000 Rbd., kunde for en Deel udsættes eller fremmes noget mindre hurtigt; derimod have vi paa ingen Maade kunnet ansee det for onskeligt, at Rigsdagen skulde indskrænke nye Anlæg paa de Veistrækninger, som den altid med saa megen Iver har søgt at fremme, nemlig Veistrækningen mellem Aarhus og Silkeborg og fra Ringkjøbing til Struer, paa hvilke Linier, som ogsaa er udtalt i Betænkningen, det aldeles ikke har været vor Hensigt at tilraade nogen Indskrænkning; men vi have kun meent, at Indskrænkningen vilde kunne indtræde paa den af mig nævnte Linie. Men maaskee ville de Dplysninger, som Indenrigsministeren nylig tilfagde, stille Sagen noget anderledes; jeg har kun villet forklare, hvorfor Mindretallet, naaget det vel har ønsket en hurtig Fremme af denne Sag, dog har foreslaaet at anvende noget Mindre derpaa.

Jagerslev: Det er for at støtte Udvalgets Fleertals Indstilling med Hensyn til Hovedlandeveisarbejderne i Jylland, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. Jeg erkjendar tilfulde, at det kan være temmelig store Fordringer, der gjøres til Finantsferne, efter den Udsigt over deres Stilling, som gjennem Finantsloven er givet; men jeg troer paa den anden Side, at disse Veiarbejders Fuldførelse har en saadan Betydning for den paagjældende Provinds, at vistnok Statsstyrelsen bør anstrenge sig af alleryderste Evne for at tilvejebringe de dertil fornødne Summer. Jeg erkjender tilfulde Rigtigheden af, hvad den ærede Indenrigsminister har anført om de forskellige Principer, hvorefter Hovedlandeveisarbejderne udføres nu i Jylland og tilligemed paa Derne, idet nemlig Arbejdet i Jylland udføres ved Licitationer, men her paa Derne ved Naturalpræstationer; men Derne have i meer end 50 Aar havt den Fordeel, at den vigtigste Vej til Kjøbenhavn var grundforbedret, og desuden at, siden den Forandring i Arbeidsmaaden foregik, som der nu er Tale om, det hele øvrige Land har maattet yde Bidrag til Vedligehold-